ärrawarrastanud ja Leno südda löhkes wallu-
ga, et se assi Jurri käest sündinud ja nuttis
kumad silmapisarad.

Jubba ollid paar näddalid möda läinud,
kui uus tallitaja tahtis rahwast walla-maeast
kokko kutsuda, kus kõik piddid koos ollema.
Selle päwa hommiko kirjutas Jurri Lenule
nenda:

„Minno armas Leno! sa tead mis assi sin-
„no armsa issa maeas pari näddala eest sün-
„dis, mis minno tö peab ollema; agga ma
„ollen sest ilma süta, kui laps, mis tänna
„sünnib. Et ma nüüd omma süddame wallo
„pärrast siin rahwa seas ennam ei woi ellada,
„siis ollen nouks wötnud, passi wälja wötta
„ja ühhe laewa peale madrusseks minna ja
„tükkis teiste ma-ilma jäggude sisse ärrapur-
„jutada, kus tükkis wöeras rahwas ellab ja
„minno elloluggust kegi ei tea: Ella tuhhat
„korda terwest ja katso mind iggaweste ärra-
„unnustada, sest meie silmad ei sa siin ilmas
„teine teist mitte ennam nähha: Ma tunnis-
„tan ja wannun selle peale, et ma ilma süta
„ollen; agga kes ussub mind! Kül Jummal
„ükskord awwalikkuks teeb, sel surel ülles-
„tousmise päewal, kus kõik peab awwalikkuks
„sama. Ella terwest tuhhat korda, sedda so-
„wib sulle so naabrimees Jurri."

Kui Leno sedda kirja olli luggenud, puhkes
nutma, sest se wallutas temma süddames, et
Jurri ilma süta jutto alla sanud, missest kõik
ma-ilm täis olli ja kes ehk mis läbbi sedda
woib heaks tehha? mis pahhaks olli läinud!
Nüüd läks Leno issa jure ja näitas temmale
ramatud, mis Jurri olli saatnud, ja kui wan-
na mees sedda olli luggenud, jäi mötlema ja
wötsid tütrega nouks weel ühhe korra holega
otsida, mis nemmad tännine weel ei olnud
teinud.

Adul olli rohho aedas üks wöeraste tubba,
kus kegi muul aeal ei käinud, kui agga siis,
kui wöerad ollid ja muido näddala otsa koh-
hendamata seisis. Ado kutsus omma sullast
Jakobit ja käskis tedda sedda tubba illusaste
ülleskorristada ja puhtaks pühkida ja läks issi
ka liggi. Kui Jakob ridest tekkid parranda